

Тарих

«Булгарская цивилизация на Волге» китабы татар кемесендә горурлык уята, башка милләт вәкиленең күзен ача

Һәйкәл ачу тантанасы

460 ел элек татар үзенең дәүләтчелегеннән колак каккач, милләт буларак, сүнү сукмагына басты.

Ислам диненнән ваз кичтерү, көчлөп чукундыру, мыскыллау, телдән биздерү, асыл горейф-гадәтләребездән арындыру, хөләлнең нәрсә икәннән оныттыру, интернационализм байрагына чорнап урыслаштыру сөясәтен сөңдерү – барчасы да татарны юк итү максатыннан эшләнде.

Хәзерге вакытта уйлап чыгарылган толерантность шулпасы да – татарның башын бөгү, авызын ачтырмау сөясәтенәң бер төре.

Максат бер иде – татарны милләт буларак юк итү. Биш гасыр дәвамында югалтуларга дучар булган мөселман татарына бүген соклану гына кала. Халык әхлагын эзгә салуда гажәеп зур эшләр башкарырга кирәк. Бу юнәлештә Самара татар милли хәрәкәт юлбашчылары көчәнә-көчәнә алга баралар.

Без бу кыенлыкларны, югалтуларны Ходай Тәгалә тарафыннан бирелгән сынаулар итеп карарга тиешбез. Сиксән ел саташулардан соң, ватаныбыз Русия гажәеп авырлык белән шөхәсенең рухи пәрдәсен имгәкләтүен аңлый башлады кебек. Жәмгыятьтә, чамалы булса да шартлы ирекле бар. Хәзер күп нәрсә кешенең үзеннән тора, шул ук вакытта шөхәс милли йөрәклә әйдаманнарға мохтаж. Самарада шундыйларның берсе – Гомәр Мулланур улы Батыршин.

Гомәр әфәнде Батыршин берничә ел элек Самарада “Болгар мирасы” исемле фонд оештырып жибәрде. Миллионлы Самараның Зубчаниновка бистәсендә мечет салдырды. Болгар дәүләтенең көньяк чигенә туры килгән, болгарлар заманында таможня ноктасы булып хезмәт иткән жирдә стелла куйдырды. Биеклеге – алты метр ярым. Һәйкәлнең башында – горур барс.

Гомәр Батыршин “Булгарская цивилизация на Волге” исемле китапны да үз акасына бастырды. Төплә китап. Татарның атаклы тарих галимнәре, тарих фәннәре докторлары, профессорлар Гамиржан Дәүләтшин һәм Фаяз Хужин китапның беренче өлешен язганнар. Китапның авторы – Фәрид Шириязданов дистәләгән тарихи чыганакларны эшкәртеп, гажәеп бай этәлекле болгар чорына кагылган тарихи мәгълүматлар туплый алган. Шуны да искәртеп узарга кирәктер, гади укучыга тарихи дәреслекне Фәрид Шириязданов “чөйнәп” биргән. Гади тел, аңлаешлы жөмләр.

Китапның кирәклегенә бик күп сәбәпләр бар. Бүгенге көндә татар гайләсендә милләтсезгә, телебездә, динебез Исламга хөрмәт тәрбияләмә. Үз милләте белән горурланып яшәүчеләр бармак белән санарлык. Иң аянычы шунда ки, татарлыктан гарьләнүчеләр арта бара.

Рус китапларында мәктәп баласына татарны вәхи образында китереп куялар. Татарны тамырсыз килмешек итеп күрсәтәләр. Сабый күңеленә үз

татарына каршы агу салалар.

Мин Гомәр Батыршинга берничә сорау бирдем:

- Ни өчен Идел болгарлары турында китап яздырырга булдың?

- Самарада яшәгән татарларга да: “Сез – Монголиядән килгәннәр”, – дип әйтүчеләр бар. Татарның көчле дәүләткә ия булып яшәгәннән белмиләр һәм иң аянычы: белергә дә теләмәүчеләр бар. Татар – империяләр тоткан халык. Ул сөүдә юлларын ачып кына калмаган, ул шул юлларны саклауны да оештырган. Татарның чөчөк аткан дәүләте – ул Болгар дәүләте. Булгар дәүләтеннән үрнәк алучылар исемлеген санап тормыйча, шуны әйтү дә житәр, дип саныйм. Рус дәүләте күп нәрсәне татардан күчәргән. Тикмәгә генә Болгар дәүләтен руслар “Светоч Востока”, “Золотой трон Востока”, “Царство разума” димәгәннәр бит инде. Бүгенге көндә төрле милләтләрне узара тату яшәтергә өндиләр. Болгар жирлегендә төрле кавемнәр дустанә көн күргәннәр.

- Китапның авторы – “Ислам-Нур” гәзитәсенәң мөхәррире Фәрид Шириязданов. Сез аның хезмәте белән канәгатьме?

- Ичшиксез. Галимнәренә авыр телен гади укучы аңларлык итте. Китапның икенче бүлегә тулысынча Фәрид Шириязданов хезмәте. Фәрид абый интеллектуал. Тарихны тирән белә. Рус һәм татар телләрендә камил фикер йөртә һәм аны хатасыз кагазга төшере белүче талант. Дистәләгән тарихи чыга-

накларны укып чыгып, аларны илөп, сөзеп, сокланырлык хронология ясады.

- Китапта Сез куйган максат ирешелгәнме?

- Бер китапка бар тарихны сыйдырып булмый. Китапны күпләр укыды, укый һәм аларның фикере бер: “Булгарская цивилизация на Волге” жыентыгы татар кешесендә горурлык уята, башка милләт вәкиленең күзен ача.

Самараның татар эшбатырлары да, гади халык та жыентыкны кызыксынып укыйлар. Менә кайбер фикерләр.

Рифкат Хужин: «Йотлыгып укыдым. Татарлыкны арттыра торган китап.»

Миннәхмәт Хәлиуллов: «Беренчедән, китап зөвык белән эшләнгән. Кулга аласы килә һәм укыйсы килә. Болгар дәүләтенә кагылган хронологияне бер жирдә туплап бирү – китапның отышлы ягы. Акыл өстәүче чыганаң.»

Равил Галимов: «Үзем генә укып калмадым, өле дистәләгән кешегә бүлөк итеп тә бирдем. Татарны канатландыручы китап.»

Наилә Сабиржанова: «Гайләбез белән укыдык. Уртаң фикеребез: яхшы язылган. Дөлилле язылган. Татарның күзен ача торган жыентык. Мөхәррир буларак, Фәрид Шириязданов зур көч куйган. Фәнни жыентык булуга карамастан, талчымый укыйсың. Күңелне рәнжәтерлек нәрсәләр юк. Уку дөверендә рәхәтлек тойгысы китми.»

Мең данә белән басылган китап инде таралып та бетте. Гомәр Батыршин өстәмә тираж турында уйлана.

**Шамиль БАҖАУТДИН.
Энәс МИНГАЛИЕВ
фотосурәтләре.**

Миннәхмәт Хәлиуллов Гомәр Батыршинга Самара өлкәсенең татар милли-мәдәни мохтариате исемнән Рәхмәт хаты тапшыра

Риваять

Сөекле шәкерт

Багдадта яшәүче шейх Жүнәйд хәзрәтнең бик тырыш егерме шәкертә бар иде. Хәзрәт бөтен шәкертләрен бик хөрмәт итә торган булса да, араларынан берсен – Габдулланы артыграк сөя һәм ихтирам итә иде. Көннәренң бер көнендә, дәрәс беткәннән соң, унтугыз шәкерт бергә жылып, Жүнәйд хәзрәт янына килделәр һәм әйттеләр:

- Хөрмәтле хәзрәтебез, без бер әйберне аңлый һәм тыныч кына кабул итә алмыйбыз. Нигә син Габдулланы барыбыздан да артыграк сөясәң һәм аңа күбрәк хөрмәт күрсәтсәң? Ул да синең шәкертң, без дә синең шәкертләрең. Ул да яхшы укый, без дә бер дә артта калмыйбыз. Бәлки, арабыздан аннан да яхшырак укучыларыбыз бар?

Жүнәйд хәзрәт аларның сорауларына: - Әй, шәкертләрем, сабыр булыгыз, әлегә сорауга җавапны тиздән үзегез үк күрәт, ишетә алырсыз, – дип җавап бирде. Әлбәттә, хәзрәтнең бу сүзләре шәкертләргә канәгатьләндермәде.

Алар һәммәсә дә, таралышып, өйләренә кайтып киттеләр.

Шулай берничә атна үтәп тә китте. Шәкертләренң күбесе хәзрәтләренә биргән сорауларын да оныткан иде. Бер көнне, дәрәс беткәннән соң, хәзрәт шәкертләренә шундый сүзләр белән эндәште:

- Әй, хөрмәтле, нурлы йөзле шәкертләрем! Иртәгәгә сезгә бер әй эше бирәм. Бүген барыгыз да өегезгә кайтып киткән вакытыгызда мәдрәсә сараеннан берәр тавык алыгыз, аннан тавыкларны сезне беркем дә күрмәгән жирдә суеп, чистартып китереgez.

Шәкертләр бик сөенеп, җиңел булып күрәнгән һәм кызык кебек тоелган әй эшен алып кайтып киттеләр.

Икенче көнне иртәнгә дәрәскә шәкертләр әй эшләрен әзерләп килгәннәр: тавыклары суелган, чистартылган иде. Араларынан берсе – Габдулланың гына тавыгы кулында кыткылдап тора иде. Шәкертләр һәммәсә дә аңа карап

сөерсенделәр: «Ничек инде хәзрәтебез кушканны эшләп килмәгән?» – дип уйлап торганда Жүнәйд хәзрәт аңардан:

- Әй, Габдулла, нигә син әй эшен эшләмәдең? Сине беркем дә күрмәгән жирдә тавыкны суеп, чистартып килмәдең? – дип сорап куйгач, ул:

- Гафу ит, сөекле остазым, мин Аллаһы Тәгалә күрмәгән жир таба алмадым, – дип җавап кайтарды. Бу җавапны ишеткән Жүнәйд хәзрәт шатланып елмайды һәм Габдулланы кочаклап алды да: «Ни өчен Габдулланы безгә караганда күбрәк сөясәң?» – дип әйткән шәкертләренә:

- Әй, шәкертләрем, инде белдегезме, ни өчен мин аны артыграк сөйгәнәмне? Ул Коръән хәдисләре генә ятлап чикләмә, гыйлемен күтөрүе белән бергә ихласлылыгын һәм Аллаһыга мөхәббәтен дә арттыра. Чын шәкерт, чын Аллаһы бәндәсә белеме һәм гамәле белән бергә ихласлылыгын да арттырырга тиеш, – дип әйтте.

Хөрмәтле дустым, бел шуны: иман ныгысын өчен гыйлем алып, гамәл кылу гына житми. Иман камилләшсә өчен тагын бер нәрсә кирәк: ул да булса –

ихласлылык. Иман – ул бер ағач кебек, аның тамырлары – гыйлем алу, ягъни белмәгәннең өйрәнү, ботаклары – гамәл кылу, ягъни белгәннең эшләү, ә җимешләре – ихласлылык. Әгәр дә ағачның тамырлары, ботаклары булып та, җимешләре булмаса, аның файдасы да бик аз була. Гыйлем һәм гамәлнең җимеше булган ихласлылык нәрсә соң ул? Жәбраил (г.с.) кеше сурәтендә Пәйгамбәребез Мөхәммәт (г.с.) янына килеп, бу сорауны аңа бирде һәм Пәйгамбәребез шушундый җавап кайтарды:

«Ихласлылык башка төрле әйткәндә – ихсан. Аллаһы Тәгаләне күрмәсәң дә, күргән кебек гыйбадәт итүең. Син бит аны күрә алмасаң да, Ул сине, ичшиксез, күрә торган», – дип гамәл итү».

Әй, сөекле дустым! Жүнәйд хәзрәтнең шәкертә Габдулла кебек була күр. Кая гына булсаң да, нәрсә генә эшләрсең дә, нинди генә хәлдә булсаң да, сине күрәп торучы, һәр хәрәкәтеңне күзәтеп торучы Аллаһы Тәгаләне күңеленң чыгара күрмә.

Әлмира ӘДИЯТУЛЛИНА.